

הקומץ רבה פרק שלישי מנחות

מסורת הש"ס

[illegible]

תורה אור השלם

1. וְעִשְׂתִּי מִנֶּרֶץ זָהָב טָהוֹר
מִקֶּשֶׁת תַּעֲשֶׂה הַמְּנוּרָה
יָרֵכָה וְקָנָה גְּבִיעֶיהָ
כַּפְתֵּירֶיהָ וּפְרִיָּתֶיהָ מִמָּנֶה
יָהִי: שְׁמוֹת כֹּה לֹט
2. כִּבְר זָהָב טָהוֹר יַעֲשֶׂה
אֹתָהּ אֵת כָּל הַהֵלִים
הָאֵלֶּל: שְׁמוֹת כֹּה לֹט
3. זֶה מִקֶּשֶׁת הַמְּנוּרָה
מִקֶּשֶׁת זָהָב עַד יָרֵכָה עַד
פְּרִיָּתָהּ מִקֶּשֶׁת הַזֶּה כְּמֵרָאָה
אִשֶׁר הָרָאִי יְיָ אֶת מֹשֶׁה בֶּן
עֲשֶׂה אֵת הַמְּנוּרָה:
בְּמִדְּוָה ח ד

מוסף רש"י

מִן הָעֵשֶׂת. חֲמִיכָה עֲצָה.
(יִזְמָא ל7:).

שיטה מקובצת

[illegible]

הא דקאי כן מורה ומעבר ודאי. ואם עמד כן בפניו למעבר ואחוריו
למורה והוא שכן מלצוהו אפילו אינם מכוונות כנגד הפתח כשרות והא
דמתי פסולות דקאי לפון ודרוס שלא כמלצוהו ודאי ב: והסניג בין שלא
לשמן כו' כשרות. אדמלצוהו קאי: ר' אליעזר דמקיס אשם לחטאת ב:.

והפניו חסם למעורר פסוק שגם נשאר:
 ויִּזְכֹּר ה' אֶלְהֵנוּ בְּיָמֵינוּ מִחֲמַת
 לֵבָיִו. פסול שלא בשמו חזרו ומלמד
 בזהיקם על הלוו להיוויה פסול שלא
 לשמו והא קיימא לן בפי' אחזה מקומן
 (המחזיק דף מט:); דאין למדיח למד
 והוא דקדשים: היקם להדחא ואשם
 דכמיזי^א (בדשטא) (ויקרא ו) כחטאת
 כחשם תורה אחת להם וקא יליף ר'
 אליעזר מה מוטא פסול שגם נשאר פסולה
 דאפילו דקדש מודו אף פסול גמי פסול:
 היקם להשם מעורר ולגזר דמיזי (שם:
 יד) כבש ד' אשם לתנופה וגו' סיפיה
 דקדקא ולבו שמן: לרזום. ד' (ה) להוות
 לעלות פסול חוביה והלחיר מוצא דמי
 צבאלס) פסול שלא ו' לשמן וזא דמי
 כשרות להכשיר הדשומתי כשרות
 להכשיר שירי הלוו צבאלס ו' דשירי
 לוג מעורר נכלינן דלמדיחין בפי' אלו
 מנחות (לקמן דף עב.) וזה יהיה לן מצד
 הקדשים לוג האש של קרבנס (במדבר יט)
 לרבות לוג שמן של מעורר וכמיזי
 בתריה צדקם הקדשים מאכלנו כפרשת

ויקח קרח: **מרתני** **שבע** **ק**
מנורה: דרמבי ושער קנים יואץ
מנורה (שמות כה) והמנורה עממה
שבתאמנע היא השביעית כה': **שבע**
ירמויה: בראש של קנה וקה היה ה'
הוא אחד כעין בן ון שונתי השמן
השפתיולת: **שני** **פרשיות** **כמנוה**.
שמעס) והיה אם שמועס: **כסב אחד**.
אות אחת בן מעכין שו) ז' ו' דרמבי
(דברים ו) וכתבתם כתיבה תמה ושלמה
ז' ותפסילין כתיבה תמה ושלמה
לנוטפות: **ד'** **פרשיות** **שכפסילין**.
שמע (ש) והיה אם שמוע (ש) והיה (ש)
ק' ל כל בצור (שמות י) והיה (ש)
יבאל: (ש) שגלדי' דבולול' דרמבי
ולנוטפות (ש) ולזכרון בין ענין יא':
גב' **היה דרמבי כסב**. כמנורה
וקנותם ממנה יהיו (ש) (ה): **מן**
שפטס. עשייתה חתיבה שלמה
ומכה בקורסן עד שיאלו ממנה ה'
כליה: **מן הגרוטאום**. וה' שצור:
מקשה. משמע חתיבה אחת דרמביגמין
נגידס) משמע שגמך הכל מחתיבה אחת.
מקשה משמע דבר י' המורה והלם
דרמבי (דעל) ה' וארכבניה דל דל
קנשן: **משאר מקסום נמי**. מיפסל
דל דמבי וזה שטור ודמבי והיה
לעבד: **אמר קב טיעור** המנורה
משמע תיעשה מ"מ לרבות שאר
מסכות: **ויאמל לרבות גרוטאום**.
דרמבי מקשה והיה שטור מ"מ:
למקשה כתיבה והיה סמורה
למקשה יותר מלזה י': ומשי **מקשה**

שבעה קני מנורה. תימ
למעבין זה את
זשאר מיני מתכות. מ"ר:
כתיבי ד' צפרשת ויקחו וח

אֲהָא דְקָאִי מִזְרָה וּמִעֶרֶב וְאִדִּי הָא דְקָאִי צִפּוֹן וְדִירוּם וְאִדִּי אִמְר מִר וּשְׂכַפְנִים וּשְׂכַמְצוֹרֶעַ שְׁלָא לְשִׁמּוֹן פְּסוּלוֹת שְׁלָא מְכוּוֹנוֹת כִּישּׁוֹת וְהִתְנִיָּא בִּין שְׁלָא לְשִׁמּוֹן בִּין שְׁלָא מְכוּוֹנוֹת כִּישּׁוֹת אִמְר רַב יוֹסֵף אֲלֵי קִישּׁא הָא רַבִּי אֲלִיעֻזֶּר וְהָא רַבְּנִי רַבִּי אֲלִיעֻזֶּר ⁶דְּרִמְקִישׁ אִשְׁם לְחִמְטָא מְקִישׁ נְמִי לֹוֹג לְאִשְׁם רַבְּנִי אֲלֵי מְקִישׁ וְלִרְבִּי אֲלִיעֻזֶּר וְכִי ⁷דְּרַב הִלְמֵד בְּהִיקָשׁ חוֹזֵר וּמִלְמֵד בְּהִיקָשׁ אֲלָא אִמְר רַבָּא הָא וְהָא רַבְּנִי כָּאֵן לְהַכְשִׁיר ⁸(הַקְרִיב) כָּאֵן לְהִרְצוֹת ⁹(שְׁלָא עָלוּ לְבַעֲלִים לְשׁוּם חֻבָּה): מִתְנִי' ¹⁰שְׁבַעֲהָ קִינִי מְנֹרָה מְעַכְבִּין זֶה אֵת זֶה שְׁבַעֲהָ נְרוֹתֶיהָ מְעַכְבִּין זֶה אֵת זֶה ¹¹שְׁתֵּי פִרְשׁוֹת שְׁבַמְזוּזָהּ מְעַכְבִּין זֶה אֵת זֶה ¹²אִפְּלוֹ חֶבֶל אֶחָד מְעַכְבִּין הִד' פִּרְשׁוֹת שְׁבַת־פִּילִין מְעַכְבִּין זֶה אֵת זֶה ¹³אִפְּלוֹ חֶבֶל אֶחָד מְעַכְבִּין דִּי' צִיצִיּוֹת מְעַכְבִּין זֶה אֵת זֶה

שארבעתן מצוה אחת רבי ישמעאל אומר
ארבעתן ארבע מצוות: גמ' מ"ט הויה כתיב
בהו^ט תנו רבנן מנורה היתה באה מן העשת
וכן הוזהר ע"שאה מן הגרומאות פסולה משאר
מיני מתכות כשרה מאי שנא מן הגרומאות
פסולה דכתיב ימקשה והויה שאר מיני
מתכות נמי זהב והויה אמר קרא תיעשה
לרבות שאר מיני מתכות ואימא לרבות
גרומאות לא ס"ד דאמקשה כתיבה הויה
תיעשה נמי אמקשה כתיב מקשה מקשה
לעכב זהב זהב נמי לעכב האי מאי אי אמרת
בשלמא מן הגרומאות פסולה משאר מיני
מתכות כשרה היינו זהב זהב מקשה מקשה
לדרשא אלא אי אמרת מן המתכות כשרה
משאר מיני מתכות פסולה זהב זהב מקשה
מקשה מאי דרשת ביה מאי דרשא דתניא
ככר זהב טהור יעשה אותה את כל הכלים
האלה^ב באה זהב באה ככר אינה באה זהב
אינה באה ככר^א ויגביעה כפתוריה ופרחיה
באה זהב באה גביעים כפתורים ופרחים
אינה באה זהב באה גביעים כפתורים ופרחים
וכפתורים ואימא נמי באה זהב באה קנים
אינה באה זהב אינה באה קנים והוא פמוט
מיקר' וזה מעשה המנורה מקשה זהב באה
זהב באה מקשה אינה באה זהב אינה באה
מקשה מקשה דסיפא למאי הוה למעוטי
הצוצרות דתניא^א צוצורות היו באים מן
העשת מן הכסף עשאו מן הגרומאות כשרים
משאר מיני מתכות פסולים ומאי שנא משאר

מיני מתכות פסולים דכתיב כסף והויה מ
מיעט רחמנא גבי מנורה מקשה היא היא ול

כח.

עין משפט
ור מצוה

א [מ"י' פ"ד מהל' פרה
לדומה הלכה ו]:

ז ב מיי פ"ג מהלכות בית
הבכירה הל' ז:

צא ד מיי פ"א מהלכות
סעיף א]:

תפילין ומזוזה הל' ב
טוש"ע י"ד סימן רפח סעיף

צב ה' ו' מ"י שם ה' א'

[טוֹשׁ"ע ח"ח סימן נב
סעיף 7]:
י"ז ז' מנח' ת"א מהלכות זנות

ה'ל' ה [טווש"ע א"ח סימן
יג סעיף א];

צד ח ט י מ"ג פ"ג מהל'
צית הצחירה הלכה ד ה:

צַהַר ב' מִיָּי פ"ג מַהֲלֵי כֹלֵי
הַמִּקְדָּשׁ הַלֵּל ה':

שיימה מקובצת (המשך)

לאשמה. והא דקתני שטורח
 הרבנא דלא מקשינא איהו
 התנא דאפילו איהו אמר
 שלא לשמו כשר וכישי הווא
 לוגו רשמי ומיה' ד"ורא'
 לא הוי אשמו פסול שלא
 לשמו הוואתא אמאי פסול
 שלא אשמו וכי וד"ר'
 [ח] כבש אחד אשמו לתנופה
 וגו' וסיפא דקרא ולוג אחד
 שמן: [ט] לרצות אהוד
 [י] [עלות]: [ז] לשמן: [ח] דשירי
 ללוג דמזרוע: [ט] היה עזו
 נז: [פ] מעכבטו וז את זו
 ו' ושלמה להכי מעכבט
 ובתפליין כ' והיז לטוטפות
 ובאחור מרשיות כתיב
 ובתבתם על מזרות לפרק
 הם נכתבות כמזויות:

דב' כל הלמים (ע"י דף מ.) משמ
דבאות שלא מן הכסף קדימי רמי רז
מחא ומתסון דבמה קדימי מר
תלירות ומתן נמי במסכת קיין (פ"א)
(י"ו) זה הוא שאמרו כשהוא חי קולו
אחד וכשהוא מת קולו שפני קריו
לחורית ומתן שפני קולו קשה ל
לך הדבא בשל משה שאף היו כשרות
לדורות דבסמוך אבל קשה דמסכת
תמיד (דף ג:) תנן ושמי תלירות של
כסף בידם משמע דאף תלירות היו
כסף ומידן ר"מ דאף תלירות היו
לכהני בשל כסף והלוי של קרי
בהמה לכלי שיר ועוד דתלירות
דקריס דע"ז היינו שופר דתלירות
בסוף דמה מוליקין (שם דף ג.)
ויולב הגולל (פסוק דף ג.) דלשמי
שמיהו תלירתא סיפורא סיפורא
תלירתא דבסוף בהם מוליקין איכא
בירייתא [ב] תלירות שופר ומיהו
קשה דמסכת ע"ז (דף מ.) מיידי
במשכרי קרבן דקאמר הא וכל
הקרבן לא היו חוקקים בשופר אלא
בתלירות כדכתיב (במדבר י') ותקעתם
בתלירות על עולותי וגו' מ"י:

הגרופאות נמי מקשה והויה
חצוצרות תנו רבנן כל הכלים
שעשה

(א) נראה דל"ל תעשה דמשמע
מ"מ נמי אלקשה כתיב. תעשה
סמיך וכו'.

וּמִשְׁנֵי הָאֵלֵּי מֵאֵי אִי אִמְרַת בְּשֵׁלֵמָה
וְהִכָּה דְּוִיקָחָא לִי תְרוּמָה וּמִקְשָׁה בִּין מִקְשָׁה
בָּאָה זֶה בָּאָה כְּכֹר שְׂאִינָה בָּאָה זֶה.
וּשְׁמַעִינ דְּכִשְׁרָה י"א אֵלֶּל לְדִידֵךְ זֶה
מְנוּרָה קֶטְנָה: זֶה מַעֲשֵׂה הַמְנוּרָה.
מַעֲשֵׂה אוֹתָם וְהִיוּ לָךְ וְגו' (בַּמְדָּר י')
אֵלֶּל